

Vážení čtenáři právě vychází desáté číslo časopisu MRAVENČÍ LISTY. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

1. 12.	Světový den AIDS
2. 12.	Světový den počítačové gramotnosti
2. 12.	Mezinárodní den boje za vymýcení otroctví
3. 12.	Mezinárodní den zdravotně postižených
5. 12.	Mezinárodní den dobrovolníků
7. 12.	Mezinárodní den civilního letectva
9. 12.	Mezinárodní den proti korupci
10. 12.	Mezinárodní den lidských práv
11. 12.	Světový den dětství
11. 12.	Mezinárodní den hor
11. 12.	Mezinárodní den solidarity s ženami a dětmi Afriky
18. 12.	Mezinárodní den vystěhovalců
20. 12.	Mezinárodní den lidské solidarity

29.
12. **Mezinárodní den biologické rozmanitosti**

1.12. Světový den AIDS.

Světový den AIDS, je den nemoci, která postihuje zejména ekonomicky slabší státy např. Jihoafrická republika. Musíme si připomenout vážnost nemoci, kterou trpí i mnohdy v rozvojových zemích i malé děti a často na ni umírají. Ovšem nesmíme zapomínat, že AIDS neohrožuje pouze rozvojové země. V tento den se konají akce prevence AIDS a každý si může nechat zdarma udělat testy.

5.12. Mikuláš

Je den, který se slaví také, ale neslaví jej dospělí, je to svátek dětí. Správně by měl chodit večer po ulicích čert, Mikuláš a anděl a rozdávat dárky v podobě čokolády, oříšků a jiných pamlsků

10. 12. Mezinárodní den lidských práv

Mezinárodní den lidských práv má připomenout, že jsou stále země, kde nejsou dodržována lidská práva. Někde se stále můžeme setkat s diskriminací, utlačováním, rozlišování mezi ženami a muži a stejně tak i rasy, nesvobodou slova apod.

24. 12. Štědrý den

Jedním z nejvýznamnějších dnů v roce, který slaví snad všichni a který se nedá opomenout je 24. 12. neboli Štědrý den. Je to jeden z nejkrásnějších svátků v roce a připomínáme se jej všichni, nejenom církev.

Štědrý den připadá v ČR na 24. prosince, jedná se o poslední den příprav na Vánoce. Při pohledu do minulosti – konkrétně do období středověku, tak právě v tento den končil rok a nový začínal 25. prosince, na Narození Páně. **Štědrý den** znamená většinou mnoho radosti, hlavně pro děti, které se od rána těší na Ježíška.

25. 12. Boží hod vánoční

Tzv. **Boží hod vánoční** je slavnostním dnem, který se nese ve znamení rodinných návštěv, slavnostního oběda a večeře. Obvykle se v českých zemích podává pečená husa se zelím a knedlíky nebo kachna (popř. krůta). K tradičním zvykům patří i rodinná vycházka do některého z kostelů, ve kterých jsou od Štědrého dne. Slavnost Narození Páně či **Boží hod vánoční** (lat. nativitas Domini) je vlastním dnem oslavy narození Ježíše Krista, tedy Vánoc. V západní liturgické tradici slavnost připravil roku 1223 sv. František z Assisi. Tradiční jsou také vánoční hry, připravované většinou jako pásmo scén z příběhu o Ježíšově narození a koled.

26. 12. Štěpán

„Na **Štěpána**“ odcházeli ze služby čeledíni, příp. i děvečky (které někdy čekaly až do Nového roku). Na odchodnou sloužící dostával zvláštní koláč, tvořený třemi spletenými prameny do kruhu a ozdobený ořechy, rozmarýnem a pentlemi.

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence

Psík

Psík Alík

Kouká a kosti polyká.

Nebojím se sám,
protože ho mám.

Vrčí ale neštěká,
podobný mi není.

Kup si domů psa
a tvůj život se změní.

Povídání

Sedíš v křesle

myslíš kde je vykresán
kámen Mudrců.

Koukáš na mě svýma
studenýma očima
něco tím možná začíná.

Výtky tvých rtů
jsou malicherné.

Ženy jsou prý dlouhodobě
věrné.

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci

V našem prosincovém čísle se zaměříme na jedny z největších oslav v roce a to na Silvestra. Na oslavy svátku Nového roku si počkejte do příštího čísla.

Silvestr

Silvestr (v některých jazycích a dříve také v češtině **Sylvestr**) je mužské křestní jméno latinského původu (latinsky *silva* – les, *silvestris* – lesní, tedy „muž z lesa“). Podle českého a slovenského kalendáře má svátek 31. prosince (protože 31. prosince 335 zemřel papež Silvestr I.), tedy na konci roku, proto na tento den připadají silvestrovské oslavy. Ženským protějškem je Silvie.

Rok 2017 se chýlí ke konci a je potřeba se s ním náležitě rozloučit. Ať už uvažujete o bujaré oslavě v klubu, gala večeru ve velkém stylu, nebo spíš o klidném poslechu klasické hudby či relaxační plavbě, můžete se při výběru nechat inspirovat i našimi tipy.

1. **Když do centra, tak na Staromák.** Pokud nevíte kam, každoroční Silvestrovská show na Staroměstském náměstí to jistí. Je to sice masová záležitost, zato ale nabízí bohatý program na celý den. Jeho první část je věnována dětem, začíná již v 15:00. Večer od 18:00 pak ovládnou české i světové evergreeny, mimo jiné třeba s Mariánem Greksou. Tradiční trhy budou také k dispozici, o jídlo a pití tedy nebude nouze.
2. **Na vlnách Vltavy:** Chcete strávit Silvestra originálně?

Pokud nepatříte k zatvrdelým suchozemcům, směle se vydejte na palubu parníku. Lodě vyplouvají z přístaviště na Františku ve 12, 19, 19:30, 20 a 22:30 hodin. Ceny se pohybují v rozmezí od 1000 do 4000 Kč v závislosti na délce výletu a rozsahu gastronomických požitků. Vychutnat si můžete bohatý raut, šampaňské, živou hudbu, novoroční přípitek i pražský ohňostroj, a to vše ve vyhříváné kajutě s výhledem na krásy Prahy.

3. **Divadlo nezahálí** návštěvníkům tak během dne otevře dveře Nová scéna Národní divadlo, Divadlo Kalich, Studio Dva, Divadlo Hybernia a další.

Jste tak trochu nad věcí? Tak se vám určitě zalíbí silvestrovská party ve výšce 93 metrů nad zemí! Žižkovská věž se rozvlní v rytmu evergreenů, nabídne dobroty co hladové a žíznivé hrdlo ráčí, a co víc, Praha, pokrytá audiovizuálním půlnočním šílenstvím, bude jako na dlani.

Cheb: hotely na **Silvestra** 2017. Hotelový RESORT STEIN **** (**Cheb**). **Silvestr** v hotelu. Kapacita: 92 osob; 1, 2, 3, 4 lůžkové pokoje. Hotel se nachází v malebném prostředí údolní nádrže Skalka 2 km od historického města **Cheb**. Majitelé vstupenky na 20. Reprezentační ples města **Chebu** získají 25% slevu na Silvestrovskou show. Těšit se můžete na Miloše Knora a pořad Na stojáka. Společně s hosty večera zatančí i Radek Banga a další účastníci taneční show Star Dance. Hrát bude Roullete

Music Band. V klubu Svoboda nebude chybět diskotéka.

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci

„K narozeninám chtěl bych Ti dát více, než se obvykle dává k narozeninám. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám, za zády schovávám květ, abych popřál Ti k věnečku let. Nastav pusku a do vázy kytku dej, postav na kafe, dva cukry mám rád, koupil jsem „Člověče nezlob se“, budu do rána bláznit a hrát. Tak všechno nejlepší, zdraví a tak, ať všechno Ti jde, tak jak chceš, sám nejlíp víš, co se má Ti přát, a nám stačí, že žiješ a že seš.“

Přejeme 28. 12. Zdenku Kratochvílovi

Přejeme k svátku Davidu Pflanzerovi 30. 12.

Jasnovidec

Karel Čapek

(pokračování)

“Nemohu to vydržet,” sykl sevřeně, vytáhl prsty z obálky, otřel si je kapesníkem a jezdil jimi chvíli po sukně stolku, jako když se brouší nůž; načež opět vzrušeně usrkl vody a vzal opatrně obálku do prstů. “Člověk, který to psal,” začal suše, “člověk, který to psal. Je tu velká síla, ale taková – (tu zřejmě hledal slovo) síla, která číhá. To číhání je strašné,” vykřikl a pustil obálku na stůl. “Toho člověka bych nechtěl mít svým nepřítelem!” “Proč?” nezdržel se pan státní. “Dopustil se něčeho?” “Neptejte se mne,” řekl jasnovidec. “Každá otázka dává pokyn. Já jenom vím, že by se mohl dopustit čehokoliv – velkých i strašných činů. Je tady úžasná vůle... po úspěchu... po penězích... Ten člověk by se nezastavil nad životem bližního. Ne, to není obyčejný zločinec; tygr také není zločinec; tygr je velký pán. Ten člověk by nebyl schopen žádné špinavosti, ale myslí si, že vládne nad životem lidí. Když je na svém lovu, vidí v lidech jenom kořist. Pak je zabije.” “Mimo dobro a zlo,” zabručel pan státní s patrným souhlasem. “To jsou jen slova,” řekl princ Karadagh. “Nikdo není mimo dobro a zlo. Ten člověk má své přesné mravní pojmy; není nikomu nic dlužen, nekrade, nelže; zabije-li, je to, jako by dal na šachovnici šach mat. Je to jeho hra, ale hraje ji správně.” Jasnovidec svraštil 20 usilovně čelo. “Nevím, co to je. Vidím velký rybník a na něm motorový člun.” “A co dál?” vyhrkl státní návladní, stěžl dýchaje. “Dál nic není vidět; je to docela mlhavé. Je to tak divně

mlhavé proti té ukrutné a bezohledné vůli dostat svou kořist. Ale není v tom žádná vášeň, jenom rozum. Naprostá rozumová úvaha v každé podrobnosti. Jako když se řeší nějaká úloha nebo technický problém. Ne, ten člověk si nikdy nic nevyčítá. Je tak sebejistý, tak bezpečný sám před sebou; nemusí se bát svého svědomí. Mám dojem člověka, který se na všechno dívá svrchu; je krajně nadutý a samolibý; těší ho, že se ho lidé bojí.” Jasnovidec usrkl vody. “Ale i on je komediant. V jádře prospěchář, který si dává jistou pózu. Rád by ohromil svět svými činy – Dost. Jsem unaven. Nemám ho rád.” * “Poslyšte, Janowitz,” vykládal pan státní vzrušeně, “to je opravdu úžasné, ten váš jasnovidec. To, co řekl, je dokonalý portrét. Silný a bezohledný člověk, který vidí v lidech jenom kořist; dokonalý hráč své hry; mozek, který čistě rozumově připraví svůj čin a nikdy si nic nevyčítá; džentlmen a přitom komediant. Pane Janowitz, ten Karadagh ho vystihl na sto procent!” “Tak vidíte,” pravil pan Janowitz polichoceně. “Neříkal jsem vám to? To byl dopis od libereckého Schliefena, že jo?” “Ale kde,” zvolal pan státní. “Pane Janowitz, to byl dopis od jednoho vraha.” “Ale, ale,” podivil se pan Janowitz, “a já myslil, že to je textilní Schliefen; víte, to je moc velký gauner, ten Schliefen.” “Ne. To byl dopis od Hugo Müllera, toho bratrovraha. Všiml jste si, jak ten jasnovidec mluvil o člunu na rybníku? Z toho člunu hodil Müller svého bratra do vody.” “Ale, ale,” žasl pan Janowitz. “Tak vidíte! Ale to je báječný talent, pane státní!” “Nesporně,” prohlásil pan státní. “Jak jenom vystihl povahu toho

Müllera a motivy jeho činu, to je prostě, pane Janowitz, to je fenomenální. Ani já bych toho Müllera tak dokonale netrefil. A ten 21 jasnovidec to pozná hmatem, z několika řádků Müllerova písma – pane Janowitz, něco na tom je; musí být v lidském písmu nějaké zvláštní fluidum nebo co.” “Co jsem vám říkal?” triumfoval pan Janowitz. “Kdybyste byl tak laskav, pane státní, já jsem ještě neviděl písmo od žádného vraha.” “S radostí,” řekl pan návladní a vytáhl z kapsy tu obálku. “Je to ostatně zajímavý dopis,” dodával, vyndáváje papír z obálky, a najednou změnil v obličejí barvu. “Totiž... pane Janowitz,” vypravil ze sebe jaksi nejistě, “ten dopis patří k soudním spisům; to jest já vám jej nesmím ukázat. Prosím za prominutí.” Za chvíli běžel pan státní domů, nevnímaje ani, že prší. Já osel, říkal si hořce, já blbec, jak se mně tohle mohlo stát? Já idiot! Že já jsem v tom spěchu popadl v aktech místo Müllerova dopisu svůj vlastní rukopis, své poznámky k žalobě, a strčil to do té obálky! Já pitomec! Tak tedy to bylo mé písmo! Děkuju pěkně! Počkej, ty švindlěři, na tebe si počínám! Ale ostatně, uklidňoval se pan státní zástupce, vždyť to většinou nebylo tak zlé, co říkal. Veliká síla; úžasná vůle, prosím; nejsem schopen žádné špinavosti; mám své přesné mravní pojmy – To je vlastně docela lichotivé. Že si nikdy nic nevyčítám?

Redakční rada: Milan Pulec,
Edita Černá